

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-1294

22.12.2017

Міністру соціальної
політики України

РЕВІ А.О.

Шановний Андрію Олексійовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Денисенка А. П., оголошений на засіданні Верховної Ради України 22 грудня 2017 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 3 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

**НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ
ДЕНИСЕНКО АНАТОЛІЙ ПЕТРОВИЧ**

01021, м. Київ, вул. Грушевського, 5

Вих. № 400/11-17

«23» листопада 2017р.

Міністру соціальної політики України
Реві А.О.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

*Щодо необхідності удосконалення
Порядку провадження органами
опіки та піклування діяльності,
пов'язаної із захистом прав дитини,
затвердженого Постановою КМУ
№ 866 – 2008 року*

Шановний Андрію Олексійовичу!

На превеликий жаль, на даний час в Україні все більше фіксується зростання кількості випадків жорстокого поводження з дітьми шляхом застосування фізичної сили та морального пригнічення, що іноді призводить до смерті дитини. Тортури фізичного або морального характеру, зневажання інтересів дитини, у подальшому мають тяжкі соціальні наслідки. А це прямий шлях до формування соціально малоосвіченої та дезадаптованої особистості. Та й головне – насильство породжує жорстокість.

У Основному Законі нашої держави, Конституції визначено основні норми гарантуючи охорону та захист прав, свобод і інтересів сім'ї та людини: право захищати своє життя і здоров'я, життя і здоров'я інших людей від протиправних посягань (ст.27); заборона на втручання в його особисте та сімейне життя, крім випадків, передбачених Конституцією України (ст.32); право на звернення до державних інституцій (ст.40); право на володіння, користування і розпорядження своєю власністю (ст.41); право на житло (ст.47); принцип рівності кожного подружжя у правах і обов'язках в шлюбі та сім'ї (ст.51); права та свободи людини й громадянина знаходяться під захистом суду (ст.55); право знати свої права та обов'язки.

На сьогоднішній день в Україні прийнято ряд законодавчих та нормативно-правових інституцій направлених на захист дитини від будь-якого

жорсткого поводження насильства по відношенню до неї, регламентуючи діяльність відповідних служб та правоохоронних органів щодо попередження та припинення насильства в сім'ї.

Законом «Про охорону дитинства в Україні» зазначені гарантії прав на свободу, захист гідності та особиста недоторканість кожній дитині. За цим законодавчим актом, на принципах взаємоповаги та справедливості повинні бути побудовані дисципліна та порядок у сім'ях, дитячих і навчальних закладах, не припускаючи приниження гідності та честі кожної дитини.

У вересні 2008 року Кабінетом Міністрів України прийнято постанову № 866 «Питання діяльності органів опіки та піклування, пов'язаної із захистом прав дитини», яка у подальшому зазнала багато змін та доповнень, однак на сьогоднішній день, виходячи з реалій нашого часу, обов'язково потребує удосконалення. Цією Постановою було розроблено та затверджено Порядок провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини (далі - Порядок).

Вважаю доречним внести зміни до вказаного вище Порядку, більш розширивши повноваження представників Служби у справах дітей (далі - Служба). Так, підчас розгляду повідомлень про сім'ї в яких створюється фізичне, психологічне, сексуальне, економічне насильство над дітьми, жорстоке поводження з ними або існує реальна загроза його вчинення, представниками Служби складається акт проведення оцінки рівня безпеки дитини, згідно додатку 10 Порядку. Однак, забрати дитину з такої сім'ї на підставі даного акту працівник Служби у справах дітей не має правових підстав. Щоб це зробити, згідно встановленого Порядку необхідно багато часу з оформленням значної кількості паперів, та як показує практика виникають ситуації, що потребують негайних дій, з метою не допущення непередбачених подій, що можуть призвести до трагічних наслідків.

Тому безумовно, внесення змін, до даного Порядку відповідно до яких у індивідуальних випадках, працівники Служби мають право **негайно**, забрати дитину з сім'ї де вона кожної хвилини наражається на небезпеку по відношенню до свого здоров'я, гідності та життя, стане запорукою для недопущення у подальшому будь-яких дій по відношенню до такої дитини.

Також існує питання щодо права доступу до приватної власності (квартира чи приватний будинок) співробітниками Служби у разі надходження інформації стосовно насильства з боку батьків дитини або осіб, які їх замінюють. Суть проблеми полягає у тому, що у зазначеному вище Порядку не виписано яким чином працівники Служби у разі надходження повідомлення про неналежне батьківське піклування або спричинення батьками (піклувальниками, усиновлювачами) по відношенню до дитини насильства мають потрапити до житлової будівлі, яка є приватною власністю для захисту прав і свобод цієї дитини.

Емоційний стан скривджених дітей повинен стосуватися кожного з нас. Нажаль, насильство по відношенню до дітей існує у всіх країнах світу, з різною

економічною розвиненістю та соціальним рівнем, набуваючи різноманітних форм та явищ. Жорстоке поводження з дітьми – реальна загроза для успішного розвитку суспільства.

Уникнути дитячих травм можливо не завжди, однак важлива мета соціальної політики держави полягає у їх попередженні та мінімізації.

Виходячи з вищевикладеного, керуючись ст. 15 Закону України «Про статус народного депутата України», прошу вас розглянути можливість внесення змін *щодо удосконалення Порядку затвердженого Постановою КМУ «Питання діяльності органів опіки та піклування, пов'язаної із захистом прав дитини» від 24.09.2008 № 866 доповнивши запропонованими вище змінами, завдяки яким буде можливо запобігти скоєнню неправомірних дій до дитини у найкоротші строки.*

Про результати розгляду мого депутатського запиту прошу Вас повідомити мене у визначений законодавством термін.

З повагою,
народний депутат України

А.П. Денисенко
(посв. № 371)